

Mozgová paralýza

Davová psychóza

Zavretý v škatuliach pre ľudí, pozeráš sa na oblohu cez okno. V idiš tam tváre bez ľudí, lepia sa na telá. Mesiac v splne nad k rajinou ti ničí tvoje myšlienky v hlave, dusíš sa pod ich váhou, je to horšie ako mor.

Ľudia, s ktorými sa rozprávaš sa len škeria a vravia, že ťa dobre chápu. Pozri, majú pre teba pripravenú načasovanú bombu. Ty si myslíš, že ich dobre poznáš, že to sú tvoji dobrí známi. Stále máš za sebou ľudskú hlúposť, je horšia ako mor.

Samé lži, chcem žiť v inom svete. Samé lži, nechcem sa na nič hrať. Samé lži, ľudia sa modlia k Bohu. Samé lži, kráčam po Zemi sám.

Jak stádo divej zveri bez žiadneho ohľadu plníme si svoje bruchá a sme ako slepí. Každý deň meníme vodcov svojho stáda, najlepší zo všetkých je ten, čo najviac kričí.

Mám strach, už to na mňa ide, mám strach, kto za mnou príde. Mám strach z mozgovej paralýzy. Takto to ďalej nejde, myslíš, že ma to prejde?

To už nie je žiadna hlúposť, len zbytočné ničenie všetkého, čo príroda tak ťažko stvorila. Som len malé číslo v kolotoči života a niekedy mám pocit, že nikoho nepoznám.

Mám strach, už to na mňa ide, mám strach, kto za mnou príde. Mám strach z mozgovej paralýzy. Takto to ďalej nejde, nikdy ma to neprejde.